

[Villemoes.]

Kr., hvilket forhaabentlig er forsvarligt. Man skal jo ogsaa nødvendig umuliggøre det for en ung Mand uden Midler eller med smaa Midler, men som muligvis er i Besiddelse af stor Dygtighed, at komme frem i sit Fag. Anerkendelsen gives kun af Ministeren for Handel og Industri og, som der staar: „i det Omfang, som Hensynet til Omsætningens og Publikums Tarv gør fornødent“ og i øvrigt for Københavns Fondsbørs' Vedkommende efter indhentet Erklæring fra Fondsbørsens Bestyrelse. Jeg udtaler derfor min og mit Partis Tilfredshed med Ordlyden af dette Forslag, som jo ligger saa nær op ad det, der blev vedtaget her sidste Aar.

Af Betænkningen fra Folketingets Udvalg forstaaer jeg, det er Handelsministerens Tanke — det sagde han ogsaa for et Øjeblik siden —, at det fremtidige Tilsyn skal ordnes saaledes, at Bankinspektøren beskikkes som Formand for Fondsbørsbestyrelsen, og at et Par af Tjenestemændene under Banktilsynet tilforordnes til at føre det særlige Tilsyn.

At Fondsbørsens Formand vælges af Ministeren for Handel og Industri i Henhold til § 2, er jeg, som sagt, ogsaa tilfreds med.

Siden Sagen var til Behandling i dette høje Ting, har man, vel nok ud fra de Erfaringer, man har gjort i Mellemtiden, i Lovforslagets § 9, der omhandler Køb og Salg af Værdipapirer, som skal leveres og afregnes til en senere Tid, de saakaldte Terminsforretninger, tilføjet følgende Linier i 2det Stykke:

„Ministeren for Handel og Industri kan efter Samraad med Fondsbørsens Bestyrelse atter ophæve de i Henhold til 1ste Stykke trufne Bestemmelser.“

Det vil med andre Ord sige, at skulde det vise sig, at Terminsbørsen ikke er saa paa-krævet, som man maaske en Overgang troede, kan den ophæves. Paa den anden Side er det ikke saa længe, vi har haft den endnu; man ved ikke, om der kan blive mere Brug for den til andre Tider end netop i disse Dage. Det er i øvrigt noget, der tidligere har været Enighed om, hvorvidt en saadan Terminsbørs skulde oprettes — den blev oprettet allerede i Januar 1929. Det har jeg nu heller ingen Ophævelser at gøre imod. Jeg gentager derfor, hvad jeg sagde for et Øjeblik siden, at jeg og mit Parti er tilfredse med Lovforslaget, hvorfor jeg herved anbefaler det til Vedtagelse i det høje Ting.

C. F. Sørensen: Da Lovforslaget om Fondsbørsen i Samlingen 1928—29 forlod Landstinget, vedtaget af et Flertal i Tinget,

kunde Socialdemokratiet ikke stemme for Lovforslaget. Bestemmelserne om Aktieselskabernes Deltagelse i Udgifterne til Fondsbørsen fandt Socialdemokratiet ubillige. Den Noteringsafgift, der krævedes af andre Partier for Notering af Aktier, betragtede vi som en Fare for Kreditforeningspapirerne. Nu har imidlertid den højterede Handelsminister og mit Parti under Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget akkviesceret ved de Forhold, der er tilvejebragt under Behandlingen, idet man er gaaet ind paa at fiksere denne Noteringsafgift til højst $\frac{1}{4}$ af de med Fondsbørsens Holdelse forbundne Udgifter, og vi har erkendt, at de Omordninger af Tilsynet, der har fundet Sted i den seneste Tid paa Børsen, nødvendiggor Loven. Socialdemokratiet i Landstinget ser derfor bort fra de gamle Stridigheder, selv om vi ikke er blevet overbevist, og anbefaler, at man stemmer for Lovforslaget.

Schovelin: Den Betænkning over dette Lovforslag, som blev afgivet af Folketingets Udvalg, og som viser den fuldstændige Enighed mellem alle Partier, man der har naaet, begynder med disse Ord, at den nuværende Ordning af Tilsynet med Fondsbørsen er gennemført under helt andre Forhold end dem, der nu hersker paa Børsen. Jeg kan ikke alene tiltræde disse Udtryk, men oven i Købet sige, at man kunde gaa videre endnu og hævde, at den Børsordning, der gælder i Øjeblikket, er gennemført under helt andre Forhold og under helt andre Forudsætninger end dem, der nu er paa Børsen. Da man i Oktober 1919 skred til at lovgive om dette Emne, var det under Indtryk af en Børs med en kæmpe-mæssig Omsætning, hvor Kurserne svingede stærkt og hyppigt, og hvor der dreves en overordentlig livlig Spekulation. I Overensstemmelse hermed mente man, at det Tilsynsapparat, der maatte til, maatte formes paa den Maade, som det skete i Loven, og det var ogsaa under Indtryk heraf, at man søgte at hæve Niveauet paa Københavns Børs ved forskellige dertil indrettede Bestemmelser, hvoriblandt netop Bestemmelsen om et Depot paa 50 000 Kr., som nu skal ændres til 25 000. Det var ligeledes i Overensstemmelse dermed, at man søgte at sikre Københavns Børs, at den snarest muligt kunde faa et teknisk højt udviklet Apparat til Tidsforretninger, som kunde svare til den højere Standard, som man nu altsaa mente, at Københavns Børs maatte faa. Det viste sig imidlertid meget hurtigt, at det Indtryk, Lovgivningsmagten havde været under ved Vedtagelsen af